

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR.

A golgothai kereszt és én. *Lk 23, 42*

A nagybójtai időben minden istenfelő ember Krisztus Urunk szenvedéseivel foglalkozik. Ez áll minden vallásos megmozdulásnak a középpontjában. Résztét, szánalom és sajnálkozás övezi körül Krisztus Urunk személyét. Egyik-másikban talán megfogamzik az a gondolat is, miért nem lehettem ott a keresztfa alatt, hogy legalább letörölhettem volna arcáról a könnyecseppet és verejtéket.

Mi e lapnak a hasábjain is evvel az aktuális kérdéssel akarunk foglalkozni. De nem az előbb említett gondolatmenet szerint. Mert attól tartok, hogy akkor az Ur nekünk is ezeket mondaná: „Jeruzsálem leányai ne sirjatok én rajtam, hanem ti magatokon sirjatok...” Luk. 23, 28.

Már majdnem kétezer év telt el azóta, hogy Jeruzsálemben egyszerre három embert keresztre feszítettek. Ezen jellegzetes esemény előtt és utána is fordultak elő keresztfeszítések amelyekről az utókor semmit sem tud. Hogy ennek a három embernek a keresztfeszítéséről az egész világ tud és fog is tudni, ameddig a világ fenn áll, az a kettő között felfeszítettnek a személyével függ össze. Isten szent Fiát, a megígért Messiást, Izrael királyát az egész világ szabadítóját feszítették meg. A legnagyobb testi szenvedések és gyötrelmek közt függ 6 órán keresztül a keresztfán. A 22. zsoltár azt írja róla: „Akik engem látnak, mind csufolkodnak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejüket. Mint a víz úgy kiönteltem; csontjaim mind széthullottak, szívem olyan lett mint a viasz, megolvadt belső részeim között. Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem inyemhez tapadt és a halál porába fektetsz engem.”

Ezen testi szenvedéseket növelték a lelki gyötrelmek, amelyek ebben a mondatban jutottak kifejezésre: „En Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” Akinek Isten közelsége volt mindene annak most ily testi szenvedések között meg kell tapasztalni az Istentől, az élettől, a boldogságtól való elávolodást. Tul gyalók vagyunk, hogy e szenvedések mélységébe követni tudnók Jézust.

De ez a mély megalázkodás nekünk életet jelent. Ő tiszta, szent volt. Nem egy helyen olvassuk az evangéliumokban: „Ez az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm.” Tehát Isten teljes tetszése nyugodott rajta. És mégis az Isten rendelése szerint az átoklón kell neki kimondhatatlan szenvedések közt kimulni. Vajjon miért? Az írás erre akként felel: „Mert azt aki bünt nem ismert, bünné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne.” 2 Kor. 5. 21. Tehát az én bűneimnek a büntetése van rajta. Én helyettem szenvedtem. A kegyes Zinzendorff gróf azt mondta, akinek szive nem indul meg ennek láttára, keményebb az mint a kő. Mint jótállóm kifizette adósságomat és most szabad lehetek. Az írás (adóslevél) széjjeltépve, szabad vagyok, szabad...

Vessünk most egy pillantást a kereszt alatt állókra és keressük meg helyünket a tömegben. A kereszt szemléletnek ez a gyakorlati része.

A kereszt közelében négy katona sorsot vet valamire. Közelebbi vizsgálatnál megtudjuk, hogy az Ur köntösét sorsolták ki. Ezt nem akarták egymás közt felosztani,

mint a többi ruhaneműjével tették. Őket tehát az emberiség legsötétebb órája, a tragédiák tragédiája egyáltalában nem érdekli. Evvel nem tudnak mit kezdeni. Ezt sem megenni, sem meginni, sem pénzzé tenni nem lehet. Tehát érdekkörükön kívül esik. Nem érdekli őket semmi lelki, eszményi, mennyei dolog. Eladták lelküket a világnak, az anyagnak, a testnek. Megtestesítője ennek a világnézetnek Judás. Mindenben csak az anyagi előnyt nézte. A vége — öngyilkosság — mutatja, hová jut az ember ezen az uton. Sajnos ennek a csoportnak ma is számos követője akad. A lelkieknél előbbre való a pénzszerzés. A vasárnapnak az Isten akarata szerint való felhasználása helyett, az ember ezt a napot is inkább a test szolgálatába állítja, (sport, szórakozás, evés, ivás). Nem tartozol ebbe a csoportba?

A kereszttel alatt nagy tömeg képviselte a Krisztussal szembeni nyílt ellenséges táborát. Akik nem átalították őt nagy szenvedései között még gunyos megjegyzéseikkel megsebezni. Tanulságos, hogy ezeknek az egész világi gondolkozású katonáknak Krisztus nem volt oly ellenszenves mint a vallásos zsidóknak. A világ nem gyűlöli annyira a megfeszített Krisztust, mint a külsőleg vallásos ember, A megfeszített Krisztus a külsőleg vallásos embernek túl radikális a követelésével. Mert tényleg nem kíván kevesebbet, mint a mi énünknek, ha mindjárt vallásos is, a keresztfeszítését, halálba adását. A vallásoskodóknak egy „loyalisabb” Krisztus kell, aki kedvez kissé az énnel, aki a bűnt nem mutatja be a maga szörnyűségében. Kedves olvasóm, ha nem vagy híve a minden bűnnel való teljes szakadásnak, az őszinte feltárásnak, bűnbeismerésnek és bevallásnak, akkor ebbe a csoportba tartozol.

Kissé távol a kereszttől áll néhány aszszony és egy férfi mély bánatban és szomorúságban. Egyetlen reménységük függ ott a keresztfán. Az ő halála összes reményeiknek eltemetését jelenti. Hitük még a testi szemmel látható Krisztuson csüggött, épp ezért érhetette őket még ily hajótörés hitéletükben. Személyekre — lehet ez a prédikátor is, — intézményekre, egyházra épített hit, nem ment ilyen hajótörésektől. Az egészséges hit nem láthatókra, körülményekre, hanem a legnagyobb hatalomra a halál felett is diadalmoskodó Krisztusra épít.

Az ideális, az egészséges hitéletet a kereszttel körül csak egy ember képviselte. Ez nem volt egy tanítvány, egy farizeus, egy erényhős, hanem egy látó. Aki sötét multja miatt most veszi méltó büntetését, a kereszthalált. És ez, az emberek előtt a legmélyebb bűnfertőbe süllyedt, jut el a legnagyobb magasságra a hitben.

Hogy lehetett ez? A saját szavaival felelte: Te nem féled-e az Istent? ezt mondja társának. Igazi istenfélelem töltötte el szívét. Alávetette magát Isten ítéletének. Nem vonta kétségbe Isten illetékességet arra vonatkozólag. És beismerte, hogy méltán szenved. Ilyen Istentől való félelem és őszinte bűnbeismerés a legjobb talaj a hit számára. Még nem akadt eset lelkipásztorkodásom alatt, hogy ilyen őszinte lélek ne talált volna kegyelmet az Urnál.

A látó szemépen is azonnal felragyog a hit reménye: „Uram emlékezzél meg én rólam, amikor eljössz a te országodban.” Akiben senki sem látta a halál felett is diadalmoskodó Urat, a látó a hit szemével meglátta és be is ment első zsengeként a paradicsomba. Mert válaszként az Ur azt mondta neki: „Bizony, bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.” Láttuk lelki szemünkkel Megváltónkat szenvedni érettünk, elvonultak előttünk a kereszttel álló különböző felvágású csoportoknak képviselői. Ne térjen nepirendre senki e fontos kérdés fölött, míg önmagának meg nem adta a választ, hogy hol állok én a kereszttel alatt? HH.

Kivonatok Fenelon tanításaiból.

XV.

Utmutatás a lelki béke elnyerésére.

Nincs békességük azoknak, akik ellentállnak Istennek, ha van a világban egyáltalán öröm, úgy az a tiszta lelkiismeret számára van fenntartva; a föld tele van azoknak panaszával és gondjával, akik ily tiszta lelkiismerettel nem bírnak. Mennyire különbözik Istennek békéje a világ békéjétől! Leccsillapítja a szenvedélyeket, megőrzi a lelkiismeret tisztaságát, elválaszthatatlan az igazságtól, egyesít bennünket Istennel, megerősít minden kísértéssel szemben. A lelkiismeret tisztaságának megóvására egyik alkalmas eszköz az urvacserének minél gyakrabban való vétele. A kísértésekben való győzelem mindig gyümölcsöt terem. A lélek békessége csak akkor marad meg, ha Isten akaratában feltétlenül megnyugszik.

„Márta Márta, szorgalmas vagy és sokra igyekszel, de egy a szükséges dolog.” (Luk. 10, 41.) Valódi egyszerűség, a léleknek bizonyos csendessége — amely már gyümölcse az Isten akaratában való megnyugvásnak és átadásnak; más hibáival szemben való türelem és szánakozás — amit Isten jelenléte sugal; bizonyos őszinteség és gyermekies bizalom a bűnt beismerni és követelményeit viselni; más tapasztalt egyének tanácsának engedni, — ezek azok az

erények, amelyek valóban hasznosak és alkalmasak az egyént megszentelni

Azért ér bennünket annyi fájdalom, mert nem minden dologban vagyunk Istenben teljesen megnyugodva. Tegyük mindent az Ő kezébe és áldozzuk fel szívünkben Néki tetsző áldozat gyanánt. Abban a pillanatban, amint nem kívánsz semmit a magad nézete szerint, és mindent amit Isten akar te is akarsz, megszűnik a nyugtalan visszapillantás és aggságoskodás; el lesz vetve minden gondod.

Mindaddig míg ezt nem tesszük kimerülünk, kívánságaink és örömeink nem lesznek állandók, hamar megbotránkozunk másokban, magunkkal elégedetlenek tartozkodók és bizalmatlanok leszünk. Jószándékaid, ameddig őszinték és alázatosak csak gyötörni fognak; kegyességed még ha őszinte is az erő és vigasz helyett a béketlenség okozója lesz néked. De ha egész szívedet Istennek adod, teljes béke és öröm lesz lelkedben.

Jaj néked ha Isten művét illetőleg emberbe bízol! A legcsekélyebb emberi becslés gyengíti a kegyelmet és növeli a határozatlanságot. Nem tetszik ez sem önmagunknak sem Istennek

Hogy is lehetünk képesek arra, hogy Istennek ne adjuk teljes szeretetünket, aki bennünket a gyöngéd atyai szeretettel előbb szeretett, aki tudja tehetetlenségünket, és hogy milyen rettenetes veremből szabadított ki minket? Felkeresett bennünket saját utunkon a bűnnek utján; futott utánunk mint a pásztor, aki semmi fáradságot nem kímél, hogy megkeresse eltévedt bárányát. De nem elégedett meg avval, hogy keresett, hanem miután megtalált gyengeségeinket magára vette; engedelmes volt a keresztfának haláláig. De azt is mondhatjuk, hogy szeretett bennünket a kereszthalálig és hogy engedelmességének mértéke szeretetének mértéke volt. Ha ez a szeretet betölti a lelket, a békeességnek öröme van a lelkiismeretében, megelégedett és boldog, nincs szüksége becsülésre sem szórakozásra, sem mulandó földi javakra; nem akar semmit, csak Isten akaratát, és várva várja az eljövendő völgyényt.

Ének, mint megmentő.

Tudvalevő, hogy a „Lelkem megváltója Jézus” kezdetű énekét Wesley Károly szerezte a nagy evangélistának fivére. Egy alkalommal leverten ült nyitott ablakánál; a kisértések és gyanúsítások, amiknek minden oldalról ki volt téve, nehéz teherként nyomták le. Ekkor egyszerre egy sólyom által üldözött madár hozzá menekült és kabátja alatt keresett menedéket. A ke-

gyes férfi, aki szívesen adott védelmet az üldözött madárnak, nagyon megindult ezen eseményen és a gondolatoknak, amik szívét eltöltötték, ebben az énekben adott kifejezést.

Az 1871. év egyik szombati napján a híres Potamac folyón több üdülő rendezett hajókirándulást. Az egyik utas a társaságot több szép ének éneklésével gyönyörködtette és végül ez éneket énekelte: „Lelkem megváltója Jézus”. Az egész társaság megindult hallgatta és miután az utolsó hangok is elhangzottak, ünnepélyes csend állott be. Ekkor egy ur, aki az éneket bizonyos távoból hallgatta, odalépett és így szólt az éneklőhöz: „Mondja uram, nem küzdött ön is a legutóbbi háboruban?” (Az amerikai polgárháború 1860—64) „Igen uram” felelte a kérdezett „én Grant tábornok alatt harcoltam.” „Jó” mondá az idegen nagyot sóhajtván „én pedig a másik oldalon mint ellensége és ha nem csalódom, e hónapban 8 éve, hogy közvetlenül önnel álltam szemben. Szép, tiszta nyári éjszaka volt, mint ma, ön pedig előrsként állt közvetlen a közelemben. Mi déliek támadni akartunk és nekem önben rossz ellenségem volt. Az erdő árnyékának leple alatt négykézláb közeledtem őrhelyéhez, kezemben az öldöklő fegyverrel. Ön fel és alá sétált és én csak arra vártam, hogy jól célba vehessem. Felemeltem fegyveremet és mellére céloztam. Jó lövő voltam, épen ezért állított parancsnokom erre a helyre. Amint azonban ön ide s tova járt, észrevettem, hogy ön ennek az éneknek dallamát dudolja, amit az imént énekel, majd tisztán hallottam a szavakat: „Szárnyaidnak árnyékával védelmezd meg fejedelmet!” Imája meg lett hallgatva, nem tudtam többé lőni és abban az éjszakában nem is intéztünk támadást. Amikor ma este önt énekelni hallottam, biztos voltam, hogy ön az az ember akinek élete ebben az éjszakában megőriztetett.”

Az énekes megindultan ragadta meg a déli kezét és ünnepélyes komolysággal így szólt: „Egész jól emlékszem arra az éjszakára; nagyon leverten mentem őrhelyemre és úgy éreztem, mintha mindenkitől el volnék hagyatva. Tudtam, hogy a hely nagyon veszélyes és levertségem nagyobb volt, mint azelőtt bármikor az egész háború alatt. Amint így előírt utamat megteltem, otthonra gondoltam és mindenre ami előttem kedves volt. És ekkor különös erővel támadt fel bennem a gondolat, hogy miként gondoskodik Isten mindenről, amit teremtett, ha még a verebecskéket sem felejtí el, mennyivel inkább gondolt tehát az emberre, akit saját képére teremtett! És így végül ez imáinket énekeltem és az elhagyatottság érzése megszűnt. Hogy miként hallgatta meg az Ur imámat, csak most tudom. Mennyei Atyám

jónak látta ezt 8 évig előttem elrejtteni. E világban sokszor nem ismerjük fel az Ő csodás utait, de az örökkévalóság fényében minden nyilvánvalóvá lesz. Már régóta ez volt a legkedvesebb énekem, de ezután kimondhatatlanul drága lesz nekem.

Németből.

Hogyan jutunk a legdicsőbb kegyelmi adományok birtokába?

Ez alatt a cím alatt Guyon asszonynak irataiból kivánok egyes utmutatásokat közölni és ezek között egyike a legfontosabbnak az utmutatás a belső imára

Akik az Urat követni akarják, hivatva vannak az imára. Ez alatt nem a hangos szavakban való imát értem, amely természeténél fogva sem lehet tartós, hanem a hangtalan, belső imát. Ez a szívnek szünet nélkül Isten felé való hajlásában áll és az iránta való szeretet gyakorlásában. Erre az imára gondol Pál apostol, amikor levelében azt mondja: „szünet nélkül imádkozzatok.” (I. Thess 5, 17.) és Márkus evangéliumában, ahol Jézus mondja: „Vigyázzatok és imádkozzatok” és „amit mondotok néktek, mindenkinek mondom: vigyázzatok.” (Mark. 13, 33, 37.) Az Ur parancsolatai nem nehezek. Sokkal könnyebb ehhez a belső imához jutni, mint a legtöbben gondolják. Oh jöjjetek éhező lelkek, akik belső nyomás alatt álltok, hadd üdítselek fel titeket. Ne féljetek önmagatok megvetését és szégyenteket az Ur elé vinni, Ő megment titeket. Jöjjetek atyátokhoz, aki a szerető karjaival ölelni akar. Jöjjetek ti őszinték és tudatlanok, akik azt gondoljátok, hogy ez az ima elérhetetlen ti különösen hivatalosak vagytok.

Az ima teszi lehetővé a szünet nélkül Isten előtt való járást, hogy reá tekintsünk, őt élvezzük, úgy, hogy minden, amit éretünk tett ezen az uton valóban a miénk lesz. Olyan imára van tehát szükség, ami mindenkoron és mindenki által gyakorolható és amit semmi külső foglalkozás félbe nem szakít. Nem a fejnek imája ez, hanem a szíveknek, nem az észé, amely munkájában annyira korlátozva van, hogy egyszerre csak egy dologgal foglalkozhat. A belső imát nem szakítja meg más, csak a szívnek rendellenes hajlamai. De aki ezen az uton egyszer Istent és szeretetének édességét megízlelte, az képtelenségnek tartja boldogságát másutt keresni, mint ennél a forrásnál.

Könnyű és egészen természetes Istent szeretni és Őt birni, mert Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk (Csel. 17, 28.) Ő jobban vágyik utánunk, mint mi Őutána. Csak attól függ, hogyan keresed őt. Őt helyesen

keresni könnyebb és egyszerűbb a lélekzésnél. Te meg lehetsz bár győződve képzelenségedről, mégis azt mondom neked, hogy te élhetsz Istennel és Istenben époly könnyen, mint a madár átrepül a levegőn.

A belső ima elsajátításánál fontos szerep jut az elmélkedésnek. Ez eleinte legjobban olvasás kapcsán történhetik. Pl. olvasni egy szentírási igét, vagy egy e célnak megfelelő könyvet. Kezdj el valami igazság felől, ami fontossá lett számodra — olvasni. Csak egy rövid részt végy és kísérel meg annak belső tartalmát magadévá tenni, hogy részed legyen abban az erőben, amit az magában rejt. Ne menj tovább, míg minden meg nem nyílt számodra, ami a te számodra az igében van. Akkor tovább mehetsz, de türtőztess magad, mert nem a sok olvasástól, hanem attól függ az áldás, hogyan olvasol. Ha a méh csak futólagosan repkedne el a virágok felett, nem sok haszna volna belőle. Be kell, hogy hatoljon a virágok mélyébe, hogy mézet szedhessen

Nem feltétlenül szükséges, hogy az elmélkedésnél mindig valami könyvet használj. Ha kitartasz, nemsokára érzed, hogy lelked Isten közösségébe lesz vonva. ha pl. munkában vagy, vagy éjjel csendben fekszel ágyadban. Nem is kell mindig várnod, hogy ezt az indítást érezd, hanem kísérel meg, amilyen gyakran csak tudod, hogy miközben napi foglalkozásod üződ eleven hitbeli folyamattal magadat Isten közelségébe helyezni. Elmélkedjél egyetlen szó felett, az elmélkedésnél ne az eszedet használj, hanem nyerjen lelkületed ezáltal belső erősödést és csendességet. Ez megőriz minden szórakozottságtól, ami alapja annak, hogy a legtöbben nem tudnak előre haladni. Istent csak bensőd legmélyében fogod megtalálni, mint a szövetség sátorában is csak a szentek szentjében lakozott. — Jézus azt mondá: „Ha valaki szeret engem, megfigyeli az én beszédemet; és az én atyám szereti azt, és ahhoz megyünk és annál lakozunk (Ján. 14, 23.)

Ez a csendes elmélkedés és magadba-térés eleinte nehéz lesz, mert a lélek megszokta, hogy sohase legyen otthon, hanem szerte kalandozzon. De ne veszítsd el kedvedet, légy kitartó, a belső csendesség nemsokára élelüzükségletté válik számodra. Amint észre veszed szórakozottságodat, vagy valami fel akar indítani, térj magadba Isten szent jelenlétének közösségébe. Ez a legjobb harcmódor. Isten vágyik utána, hogy Őt ily módon keresd és meg fogod Őt találni.

(Folyt. köv.)

Az emberi szív vágya Isten után.

Az ember titokzatos egyéniség. Az állat ha van tápláléka és itala, védelme az időjárás viszontagságai ellen, teljesen meg van elégedve; más kívánsága nincs, nem érez vádat, nincsenek aggodalmai. Az embert azonban nem lehet ily könnyen kielégíteni; ha van étele, itala, ruházata és otthona, sőt ha az életnek legkülönbébb élvezeteiben részesül is, mégis érez valami ürességet, vágya van több után. És ha sikerülne is néki minden szórakozást, gazdagságot, rangot és mindazt amit a világ adhat élvezni a legnagyobb mértékben, lelkének vágya mégsem volna kielégítve. De mit jelent mindez? Egyszerűen azt, hogy az emberi léleknek vannak vágyai, amelyeket semmi földi vagy mulandó meg nem elégíthet. De vajjon a teremtő, aki minden teremtményének szükségletéről gondoskodott csak az embert hagyta volna örökös nyugtalanságban és bizonytalanságban? Nem! Ez lehetetlen ez nem egyeztethető össze bölcsességével és szeretetével. Jézus azt mondja: „Azért jöttem, hogy életük legyen és bővüljék.” (Ján. 10. 10.) Az Urnak eme ígéből, de a szentírás tartalmából világosan láthatjuk, hogy Istennek terve — amiért Jézus e világra is eljött, — hogy az embernek örök élete és vágyainak teljes megelégedése legyen test és lélek szerint.

Ezt a mindennapi életben is megláthatjuk a gyakorlatban. Az ember vágyait e világnak dolgai nem elégíthetik ki, de ha őszinte bűnbánatban és gyermekies hitben Istenhez fordul a bűn terhétől megszabadul, béke, öröme, reménység, örök élet lesz osztályrésze, amiről azelőtt fogalma sem volt amiről az Istent nem ismerő világ mitsem tud.

Alig üdült azonban fel a szív e dicső kegyelmi ajándékban, újabb vágy támad és a lélek éhsége és szomjusága csak Isten után van. Aki szívének ama vágyát őszintén követi az törekszik szabaddá lenni mindentől ami őt Istentől távol tarthatja és a vele való közösséget megzavarhatja. Az eredménye pedig: mindég nagyobb megelégedés, magasabb élvezetek, mélyebb lelki nyugalom.

De elmúlik-e az Isten utáni vágy? Nem! ez maradandó. Ennek a vágyódásnak célja; mindég Isten közösségében élni. Őt teljes szívből szeretni és az Ő szellemi adományaival teljesen eltölteni. A feltétel, hogy a földi élet egész ideje alatt a lélek hű maradjon Istenhez és akkor nem lesz idő sem körülmény, amelyben ez a vágy elmúljon. Sőt, mennél tovább szolgál Istennek, mennél jobban megismeri Őt, mennél jobban közeledik hozzá, annál nagyobb a vágy szí-

vében utána. Mennél jobban közel visszük a vasat a mágneshez, annál erősebb a vonzás. Isten utáni eme vágy csak akkor nyer teljes kielégülést, ha a lélek mindég Istennél lesz. Ez pedig határozottan bizonyítja, hogy az ember isteni lény és hogy a menny részére Isten részére van teremtve.

K.

Válasszatok.

(Válasszatok magatoknak még ma, kit szolgáljatok.)
(Jozs. 24. 15.)

A politika berkeiben kivirított a választási plakátok tarka barka virága s tele aggatták vele a várost. Az egyik arra kér, hogy te segíts a jelöltnek, a másik azt igéri, hogy paradicsommá változtatja a világot, csak őt válaszd, a harmadik élelbevágó reformokat hirdet, a negyedik a keresztény jelszót teszi magáévá s keresztény Magyarországot hív harcba. Mennyi ígérlet, mennyi papír, mennyi ut! És mind egy néhány esztendő eseményeibe torkollik s ezután hová lesz a választó és választott? Kimegy a divatból, letűnik a napi események színpadáról, néhány évvel élve túl a levakart plakátot.

Kedves lélek, beszéljünk mi is egy kicsit a választásról. Talán azt mondogod, nincs választójogod? Nem érdekel a politika? Hidd el engem sem. És mégis kell választanom, azaz kellett, midőn e fenti ígék elhatottak hozzám. Amikor Isten ígéje hozzám is ekként szólt: — Válasszatok magatoknak még ma, kit szolgáljatok. — Majdnem háromezeröttszáz évvel ezelőtt hangzottak el ezen ígék és ma is időszerűek. Válasszatok kit akartok szolgálni? Az az kit szolgáljál eddig? Szolgáltad magadat, szórakozásaidat, goromba, durva nyelvedet, tisztátalan gondolataidat, tréfáidat, telteidet? Szolgáltad az italt? Korcsmát? Barátaidat? Táncot, könnyelműséget? Röviden szolgáltad a sátánt a bűnt?

Vagy úgy képzeled a dolgot, hogy vasárnaponként egy-egy órát szolgáljál Istennek is? Egy egy miatyánkot is elmondasz az Ő szolgálatára? S ezen az alapon jó keresztény vagy s van szép vallásod. Oh kedves lélek, nagy különbség egy-egy órára a templomba menni, egy kicsit kegyeskedni, megmutatni magamat a papnak s nagy különbség tényleg szolgálni az Urnak, az Ő szent parancsai szerint, s járni Jézusunk útján, a keskeny tövises úton. Az Ő szolgálatában nem lehet kétfelé sánlikálni. Jézus maga mondja, hogy két urnak nem lehet szolgálni. Ha eddig így próbáltál — ilyen felemás igában — szolgálni, ha épen ezért nem tapasztaltad a tiszta és szent szolgálat

örömeit, úgy válaszd most csupán az Ő szolgálatát. Válassz kit akarsz szolgálni. A bűnt, a lelkiismeret furdalást, a szánom-bánomot, a szennyet, vagy a tisztaságot, a békességet, a boldogságot, s e lélek nyugalmat az Ur dicsőségét?

Választanod kell, Jézust vagy a gonoszt? Menyországot vagy a poklot? Életet vagy halált? Boldogságot vagy szenvedést? S csak kettő között lehet választanod. Nincs több párt vagy jelölt. Üdvösség, kárhozat. Vigyázz kedves lélek, kezvedbe van sorsod. A te sorsod s örök életed. Segítsen az Ur, hogy az Ő tetszése szerint bölcsen tudjál választani lelked üdvére és az Ő dicsőségére

L. J.

Hala!

De én mindenkor veled vagyok.

Nias szigetén (keletindia) nagy kanyaró járvány volt és sok gyermek meghalt a betegségben. Sirombu állomáson Erlen missionárust egyik tanítványához hívták. Az atya átfogta a missionárust és így kiáltott: „Tuan gyógyítsd meg gyermekemet, csak ez az egy van nekem!” A missionárus Istenhez utasította aki egyedül segíthet. Az ember kissé megnyugodott. Azután azonban hirtelen felugrott, előhozta aranyát, fia elé szórta és így kiáltott: „Mit ér nekem az arany, ha meghalsz!” „Nem úgy atyám” kéré a fia, „ez bűn, ne zúgolódj ha az Ur Jézushoz megyek.” Azután előhozatta palatábláját, odaadta a missionárusnak és így szólt: „Ime Tuan odaadom neked, többé nem jövök az iskolába.” A következő éjjelen meghalt a gyermek. Atyja azonban aki törzsfőnök volt megtért Jézushoz, és karácsonykor bizonyosságot tett amelyben elbeszélte fia halálát és a végén hozzátette: „Ha még egy fiam lenne és Isten azt is elvonná tőlem, mégis azt mondanám: Én mindenkor veled vagyok! És ti községebbeliek ti is az Urral legyetek. Csak ő segíthet.”

Egy nagy harc.

A kis Benjamin épen most jött haza az iskolából és boldog mosoly játszadozott ajkán. „Ej szivecském de sugárzó az arcod!” üdvözölte anyja. — Igen anyám, nagy harc volt és most, hogy szerencsésen túl vagyok rajta, boldog vagyok. „Harcod fiam? Ez nagyon megszorít engem.” „Nos a többi fiuk megálltak, hogy Adamsz ültetvényes almájából vegyenek. Én is megálltam, de mikor átmentek a kerítésen, ezt mondta valami bennem: Ne tedd. Körülnéztem de nem láttam senkit. A hang olyan

halk volt, mintha egy kis leányka mondta volna. Akkor egy erős hang azt mondta: Eredj csak, hiszen van itt elég alma. Ez helytelen! mondá a halk hang ismét. Erre azt mondta az erős hang: Senkinek sem ártasz vele és a többi fiuk is mentek. De a csendes hang azt mondta: Ártalmadra lesz Benő ne menj. Ekkor haza futottam és azóta csak örvendezni és mosolyogni tudok.

NAC PÉNTEK.

Nagypéntek, te gyászos
Minden idők gyásza,
A legszentebb vigasz
Mégis tőled árad.
Mennél feketébb vagy
Valaki szívébe
Annál több örömet
Adsz érte cserébe.

Mily sok boldogságot
Adtál már énnekem
Jézusom azáltal,
Hogy megváltál engem.
Bűneim terhével,
Ha én akkor élek,
Vaj' mi lettem volna
Jézusom Te! Néked?

Én lettem volna a
Vérdíj egy ezüstje
Vagy Judásnak csókja
Getschewan kertjébe.
Vagy egy csepp talán
A keserű pohárba
Egy vad katonának
Kezében a fáklya.

Én lettem volna a
Péter tagadása,
Egy durva pribéknek
Szöges szíjkorbácsa,
A gunykoszorunak
Talán egy tövise,
Mely szelid homlokod
Vérig felsebezte.

Vádló szó talán, vagy
Egy barbár köpése,
Vasszeg, mellyel kezéd
Hóhér átszögezte,
Egy csepp az ecetben,
Vagy a lándzsa hegye,
Mely igaz szivedet
Durván általdöfte.

Nem tudom, nem tudom,
Hiszen nincs jó bennem.
A legrutabb bűnök
Tépik meg a lelkem.

Nem tudom mi lettem
Volna akkor Neked.
Nem tudom, mi vagyok
Mig nézem kereszted.

Egyet tudok, hiszen
Mig sátáné voltam
Ellenségeiddel
Ellened harcoltam.
Feláldoztad Magad
Ama Nagypénteken
S ott függsz a kereszten
Értem, én éretem.

Szeged.

Dán Károly.

◆ HIREK. ◆

Dr. F. H. Otto Melle a frankfurti szeminárium igazgatója f. hó 14-én Budapestre érkezik és 15-én a Felsőerdősor 5 alatti imateremben előadást tart.

A római egyház statisztikai adatai szerint (1930 évből származnak). A katolikus papok száma Afrikában 4550; Amerikában 51.263; Ázsiában 10.171; Európában 251.154; Ausztráliában és a déltengeri szigeteken 2.146. A katolikusok létszáma Afrikában 5.387.678; Amerikában 125.569.905; Ázsiában 17.038.087; Európában 201.855.900; Ausztráliában és szigeteken 1.987.308. Összesen: 351.838.878. katolikus.

Oroszország. Newyorkban pár hónapja Isak Don Levin Stalin életrajzának megírója beszédet tartott, amelyben előadta, hogy a moszkvai Kreml-ben a kommunista párt egyik nagygyűlése alkalmával a gyűlés elnökének Kaganowitsch Lázárnak a jelenlevő közönség soraiból névtelen írott cédulákat kézbesítettek. Az egyik ez állt: „Nem tart már soká és valamennyiőtököt felaggatunk.” És: „Az ország csak akkor lesz szabaddá, ha a kommunista párt vezetői ki lesznek irtva.” És: „Mikor hagyjátok abba a munkás osztály becsapását?” Két kommunistát akikre a gyanu volt letartóztatottak. Levin megjegyezte: A világ egyetlen egy kormánya sincs úgy eltelve maró félelemmel mint a Stalin diktaturája.

Khina. A bibliaterjesztés dacára a gazdasági válságnak háboru és zavargásoknak örvendetes eredményt mutat. Eladtak 3.902.291 bibliarészt 303.268-al kevesebbet mint az előző évben. Az országban 439 bibliaterjesztő dolgozott 41-el kevesebb mint előző évben.

Londonban hárfahangversenyt rendeztek, melyen megszólaltatták a létező legregibb hárfát, amelyet babilonia déli részén ástak ki és állítólag a Kr. előtti 3000 esztendőből való.

A 9. budapesti CE világkonferencia programja. Augusztus 2-án este 7 órakor: Megnyitó gyűlés. A Kormányzó, a kormány, Budapest székesfőváros, a református és evangélikus egyház, a szabadegyházak, az evangéliumi ifjúsági mozgalmak üdvözlöte. dr. Kelly James. Bezáró beszéd: Jöjjön el a Te országod a Keresztyén Szövetségek által. Tartja dr. Poling Dániel a világszövetség elnöke. Augusztus 3-án 9.10 kor: Áhitat. Az Isten országa. 10.30-kor: Csoportos megbeszélések: 1. A Keresztyén Szövetség alapelvek. 2. A Keresztyén Szövetség és az egyház. 16 órakor konferenciai gyűlés: A jelen vallási helyzet Felszólalnak: Amerika, Nagybritannia, Európa kontinens közel és távol Kelet képviselői Zászlókibontó gyűlés: Az egész világ bizonyágtétele. (Az összes nemzetek delegációinak bemutatkozása) Augusztus 4-én délelőtt templomi istentisztelet. 15 órakor utcai felvonulás a Vérmezőre és evangélizálás. 19.30-kor zeneünnepe a Zeneművészeti főiskolán. Augusztus 5-én áhitat: Jöjjön el a Te országod a személyes életben. 10.30-kor csoportos gyűlések: A gyermek, — serdülő, — és felnőtt szövetségek: A CE az evangélizációban: A CE a külmiszióban. 16 órakor ürvacsora. 19.30-kor nyilvános gyűlés: Krisztus ami Királyunk. 2. Krisztus királysága. Augusztus 6-án: Hajókirándulás Visegrádra. 19.30 kor nyilvános gyűlés: Jöjjön el a Te országod a közéletben. 2 Jöjjön el a Te országod az egész világon. Augusztus 7-én 9.10-kor: Áhitat: Jöjjön el a Te országod a családi életben. 10.30-kor A Keresztyén Szövetségi Világúnió tanácskozása. 16 órakor: Hálaadó összejövetel. 19 órakor: Zárógyűlés.

A budapesti CE Világkonferencia hírei: Február 22-én pénteken Szabó Imre, a budapesti ref. egyházmegye esperese és fővárosi törv. hat. biz tag vezetésével küldöttség járt Szendy Károly Budapest székesfőváros polgármesterénél. A polgármester nagy megértéssel fogadta a világkonferenciáról való tájékoztatást és megígérte a konferencia rendezőségének, hogy teljes jóindulattal támogatni fogja nagy munkájában. Kelly James a CE európai elnök március második felében Budapestre jön, hogy a világkonferencia ügyében megbeszélést folytasson a helyi rendezőséggel. Kelly ur írja egy levelében, hogy a balti államok evangélikus egyházainak egy nagyobb küldöttsége készül a budapesti világkonferenciára

A világkonferencia rendezőbizottságát már megkeresték az egyiptoni, a szíriai és olasz waldensi mozgalmak vezetői a részvétel ügyében.

A világkonferencia iroda címe: Budapest, VIII. Gyulai Pál-utca 9.

Ujszövetségi szentírás az olasz iskolákban. Mussolini az iskolák igazgatóihoz leiratot intézett, melyben az ujszövetségi szentírás használatát ajánlja. „Minden tanár és tanító olvassa az Ujszövetséget, eme isteni könyvet magyarázza a gyermekeknek és fordítsanak gondot arra, hogy a legszebb helyeket kívülről is megtanulják. Ez a könyv egy iskolai könyvtárban se hiányozzék, mert több évszázados volta dacára mindég új. Könyvek könyve ez és legszükségesebb minden könyvek között mert isteni eredetű. A nemzeti kormány ez által akarja a gyermekeket és ezek által az olasz nép lelkületét megnyerni a biztos út számára, amely a hazát igazi fenkölt nagysághoz fogja vezetni.”

Emlékeztető a Sadhu-ra. Az eltűnt Sadhu Sundár Singh javainak kezelői az elhatározás előtt állnak az elhaltnak utolsó kívánságát teljesíteni, melynek célja, hogy a tibeti fensíkon az evangélium terjedjen. Elhatározták, hogy Sabathu-ban a Simla hegy-ségben az elhalt Sadhu házában Ashram-ot (szünidei üdülőt) létesítenek. Azonkívül még elég anyagi eszköz áll rendelkezésre arra, hogy 4 sadhut (vándorprédikátort) eltarthassanak.

Oroszország. Kirow megöletése, aki Stalinnak jobb keze volt, világossá teszi a régi igazságot, hogy az elnyomás ellenállást vált ki és hogy egy ország, amely a terroron alapul terror által van veszélyeztetve. Ezideig a szovjet legfőbb bírósága 66 halálos ítéletet hozott felségsértés címén. A kommunista sajtó szerint Oroszországot egy új alapos tisztító tevékenység van hivatva a vallástól megszabadítani. 1935-ig az utolsó templomnak is be kell zártni.

A harcok, melyek itt is ott is megnyilvánulnak tulajdonképpen a láthatatlan világban folynak le és mi befolyást gyakorolhatunk azokra át ima hatalma által. Imádkozunk üldözött testvéreinkért, hogy megerősítsenek a küzdelemre. Az egész Szovjet területén már csak 34 evangélikus lelkész van, míg az előző évben 62 volt.

Az olasz bíróság elítélte egy jezsuita pátert, mert egy protestáns kolportőr könyveit elégette és ezáltal munkájában akadályozta.

Franciaország. Mult év novemberében Franciaország szabad egyházai: református, lutheránus, methodista és baptista egyházak 6 napon át gyűlést tartottak Bordeaux-ban. A megbeszélés tárgyát többek között az iskolaügy képezte, mert az állam az egész oktatást monopolizálni akarja, ami azt jelentené, hogy a most fennálló keresztyén iskolákat bezárnák. Az államhoz memorandummal fordultak, amelyben a szabadoktatás fenntartását kérték.

Növekedő egyházi mozgalom Oroszországban. A moszkvai központban a birodalom minden részéből hírek jönnek melyek az egyházi mozgalom növekedését jelentik. Számos jelentésben úgy a párt, mint hatóságok részéről utalás történik erre, hogy eszerint az istentelenek propagandája kudarcot vallott. Számos kormányzóságban történtek nagy eredménnyel meg nem engedett gyűtések templomok építésére. Mindenfelé újabb iskolákat alapítottak, hogy lelkészeket képezzenek ki. Moszkvából azonnal rendeletet adtak ki, hogy egyrészt az istentelenek propagandáját a végeletekig fokozni kell, azokat a személyeket pedig, akik az egyházi mozgalom törvénytelen előmozdításához hozzájárultak adományaikkal, azonnal le kell tartóztatni. Kínos a dologban a moszkvai hatalmasoknak a tény, hogy egyszerű munkások, azok akiknél a valóságos ténykedés megállapítást nyert.

A vallási propaganda főszékhelye, amint Moszkva hiszi az Iwanowo kerületben van. Ebben a kerületben ugyanis a szövőmunkások legnagyobb része bejelentette kilépését az istentelenek mozgalmából.

Olaszországban a katolikus egyház is megkezdte a bibliaterjesztést. A protestáns bibliaárusok folytatják munkájukat és ma kevésbé vannak kitéve a kellemetlenségeknek, amit azelőtt türniök kellett amíg szabad működésüket törvény nem biztosította. Ma pedig szerzetesek és apácák is járnak házról-házra és árusítják a szentírást, természetesen csak a szentszék által jóváhagyott szöveget.

A legújabb statisztika szerint a baptisták összlétszáma az egész világon (Oroszországot kivéve) 11,308.849 lélek. Ebből 9,950.318 az egyesült államokban van. Európában összesen 677.641 baptista van. Vasárnapi iskolásaik száma 7,927.963. Ebből Amerikára 6,942.635. Európára 615.258 érik. 1934-ben a taglétszám 286.496-tal emelkedett.

Hány új barátot szerezte már a
„Békeharang” számára?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért és kiadásért felelős:

Dr. Szalós Artur.

Kaposvár, Németh István-utca 2. szám.

Pénzküldemények ide küldendők.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.